

РЕШЕНИЕ

№ 3144

гр. София, 16.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110217714 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. К. К., ЕГН:***** срещу т. 1 и т. 3 от Наказателно постановление (НП) №20-4332-012031 от 16.07.2020г., издадено от Г.Б. на длъжност „Началник група“ към СДВР- ОПП, с което на жалбоподателя са наложени три административни наказания „глоба“, както следва:

1. На основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за извършено нарушение на чл. 104а, ал. 1 от ЗДвП;
2. На основание чл. 185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева за извършено нарушение на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП;
3. На основание чл. 185, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева за извършено нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

Доколкото т. 2 от НП не е обжалвана, то НП в тази част е влязло в сила след изтичане на срока за обжалване.

В жалбата се излагат доводи, че жалбоподателят не е говорил по телефона, а същият просто е седял от дясната му страна. Също така посочва, че не е влязъл в сила акта, за да бъде заплатен същия.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна- началник група към СДВР, ОПП- СДВР редовно

призован не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и съобрази доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.06.2020 г., около 19:10 часа, жалбоподателят В. К. К. управлявал лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Кадди“, с рег. № СВ **** МХ, собственост на фирма „О,кей Супертранс“ АД в гр. София по бул. „Никола Й. Вапцаров“ с посока на движение от бул. „Пейо Яворов“ към бул. „Черни връх“. Същият бил спрял на червен светофар на кръстовището на бул. Н. Й. Вапцаров и ул. Чехов. Докато изчаквал светването на зелен сигнал на светофара, К. провел кратък разговор по мобилния си телефон без да използва устройство, позволяващо използването му без участието на ръцете му. Свидетелите Б.В. на длъжност „младши автоконтрольор“ при ОПП - СДВР и Е.В. се намирали в служебен автомобил непосредствено пред автомобила, управляван от жалб. К.. Свид. В. видял на огледалото за обратно виждане на служебния автомобил, че К. провежда разговор по мобилния си телефон с участието на ръцете му, поради което след преминаване на кръстовището спрели автомобила, управляван от К. чрез подаване на светлинен сигнал. След спирането и установяването на самоличността на К., извършили проверка в информационните масиви на ОПП – СДВР, при която се установило, че на К. е била наложена глоба с фиш Х/230202/08.05.2020 г., която не е била заплатена в законоустановения срок, а също и че управлява без контролен талон към СУМПС (поради изтекъл АУАН № АА 495820).

На същата дата свидетеля В. съставил на жалбоподателя АУАН Серия GA № 231192 от 30.06.2020 г., с който вменил на жалбоподателя извършване на три нарушения, изразяващи се в използване по време на движение от водача на мобилен телефон без устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете - квалифицирано като нарушение по чл. 104а от ЗДвП; нарушение по чл. 186, ал. 7 от ЗДвП изразяващо се в това, че лицето не е заплатило наложена му с издаден фиш глоба в срока за доброволно изпълнение и нарушение по чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, изразяващо се в това, че жалбоподателят управлявал горепосочения лек автомобил без контролен талон към СУМПС (изтекъл АУАН № АА 495820).

Свидетелят В. съставил посочения по-горе АУАН в присъствието на свидетел очевидец, а именно свидетеля Е.В. и в присъствието на жалбоподателя, който получил екземпляр от същия срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН постъпили възражения.

АНО приел подадените възражения за неоснователни и на база на съставения акт без обсъждане на възражението било издадено процесното наказателно постановление (НП) №20-4332-012031 от 16.07.2020 г. от Г.Б. на длъжност „Началник група“ към СДВР- ОПП, с което на жалбоподателя били наложени три административни наказания „глоба“, както следва: на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание

„глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за извършено нарушение на чл. 104а, ал. 1 от ЗДвП; на основание чл. 185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева за извършено нарушение на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП и на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева за извършено нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали: *гласните доказателства*, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели Б.В. /актосъставител/ и Е.В., както и от събраните по надлежния процесуален ред на чл.283 от НПК *писмени доказателства*: справка картон на водача; Заповед №8121к-ВНО/23.10.2019г. ; Заповед №8121з-515 от 14.05.2018г. на министъра на МВР;

Разпитаните свидетели да заявяват, че предвид изминалия период от време и изпълнявалите от тях служебни задължения не си спомнят нищо за конкретния случай, което се явява нормално с оглед ежедневната им работа.

За цялостното изясняване на обстоятелствата по делото способстват и *писмените доказателства по делото*, които са надлежно приобщени към доказателствените материали по делото, затова съдебният състав ги *кредитира*, доколкото същите допълват събраните от съда гласни доказателства.

Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначни изводи относно фактическите обстоятелства по конкретния случай, изложени по-горе, като релевантните факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото. По отношение на твърдението в жалбата, че жалб. К. не е говорил по телефона, а той само е стоял до дясната му ръка в колата, съдът констатира, че това твърдение противоречи на изложеното от него самия в направеното писмено възражение срещу АУАН, където е заявил, че е провел кратък разговор докато автомобила е бил в спряло положение на световара. Доколкото изложеното във възражението е в унисон с останалите писмени доказателства, съдът го прие с доверие и изгради на тази основа фактическата съвкупност, а изложеното в жалбата противоречащо твърдение прие за защитна теза.

Въз основа на така установените факти, Съдът приема следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с активна процесуална легитимация – санкционирано с атакуваното НП, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е **частично основателна**.

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие

съдът намира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи и съобразно представената заповед, действащи в кръга на техните правомощия, в предвидената от закона писмена форма и съдържание на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. При осъществената служебна проверка съдът не констатира допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаване на НП.

По съществуващото на спора настоящата съдебна инстанция намери следното относно нарушението по чл. 104а от ЗДвП:

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. Твърдяното нарушение е изчерпателно описано в акта за установяване на административно нарушение, по идентичен начин – описано и в наказателното постановление, подведено е правилно под съответната норма на материалния закон (чл. 104а от ЗДвП), като безспорно на посочената дата и място жалб. К. е провел разговор по мобилния си телефон без да използва устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете. Дори и да се приеме твърдението във възражението му (което съдът е сторл), че автомобилът е бил в спряло положение на светофара, то това не променя факта на извършеното нарушение, доколкото двигателят е работел и жалбоподателят го управлявал и в този момент – изчакването на светофара е част от движението на автомобила и водачът му го управлява и в този период от време, като за него важат законовите разпоредби.

Т. 2 от НП е влязла в сила като необжалвана на 15.12.2021 г.

Относно нарушението на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП съдът намира, че посочената като нарушена разпоредба гласи, че при съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3. Актът за нарушението заменя контролния талон за срок до един месец от издаването му. Това не е норма, която да въвежда някакво задължение за водачите на МПС, съответно тя няма как да бъде нарушена от тях. Ето защо НП в тази си част следва да бъде отменено като противоречащо на материалния закон.

Съдът намира също така, че санкцията по чл. 185 от ЗДвП се налага в случаите, когато има извършено нарушение на установените в ЗДвП правила, за които не са предвидени в изрична санкционна разпоредба наказания, но не и за неизпълнение на санкционна норма. Санкцията за неизпълнено в срока за доброволно плащане наказание води до необходимостта от принудително събиране на санкцията или принудително изпълнение на непаричните наказания, каквито са тези по НК, но не може да бъде основание за повторно санкциониране на нарушителя. Принудителното събиране на наложените глоби се реализира, съгласно чл. 1 от ДОПК от органите по приходите и публичните изпълнители, въз основа на посочените в чл. 209, ал. 2 от ДОПК актове, сред които в т. 5 е влязлото в законна сила наказателно постановление. Поради изложеното съдът намира, че деянието, за което

жалбоподателят е санкциониран, е несъставомерно като административно нарушение

С горните съображения процесното НП в частта по т. 3 следва да бъде отменено, като издадено в противоречие на материалния закон.

По изложените по-горе съображения настоящата съдебна инстанция намира жалбата от В. К. К. за частично основателна, поради което и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) №20-4332-012031 от 16.07.2020г., издадено от Г.Б. на длъжност „Началник група“ към СДВР-ОПП, в частта по т. 1, с която на В. К. К. на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 /петдесет/ лева за извършено нарушение на чл. 104а, ал. 1 от ЗДвП;

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) №20-4332-012031 от 16.07.2020 г., издадено от Г.Б. на длъжност „Началник група“ към СДВР-ОПП, в частта по т. 3, с която на В. К. К. на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева за извършено нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____